

31993L0015

15.5.1993

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 121/20

ДИРЕКТИВА 93/15/ЕИО НА СЪВЕТА**от 5 април 1993 година****за хармонизиране на разпоредбите, свързани с пускането на пазара и надзора на взривни вещества с гражданско предназначение**

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 а от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

в сътрудничество с Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че член 8а от Договора предвижда, че вътрешният пазар трябва да се изгради не по-късно от 31 декември 1992 г.; като има предвид, че вътрешният пазар включва пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е гарантирано в съответствие с разпоредбите на Договора;

като има предвид, че член 100, параграф 3 от Договора предвижда, че Комисията в своите предложения относно безопасността ще вземе като основа едно високо ниво на защита;

като има предвид, че свободното движение на стоки предполага, че са изпълнени определени основни условия; като има предвид по-специално, че свободното движение на взривни вещества изисква хармонизиране на законодателствата в областта на пускането на взривните вещества на пазара;

като има предвид, че взривните вещества с гражданско предназначение са регламентирани от подробни национални разпоредби, главно в областта на изискванията за безопасност и сигурност; като има предвид, че тези национални разпоредби предвиждат, че разрешителните за пускане на пазара се предоставят, само когато взривните вещества са преминали задоволителна серия от изпитвания;

като има предвид, че хармонизирането на разпоредбите, уреждащи пускането на такива взривни вещества на пазара, предполага хармонизирането на различните национални разпоредби, за да се гарантира свободното движение на тези продукти, без да се занижават оптималните нива на безопасност и сигурност;

като има предвид, че настоящата директива определя само съществените изисквания, които трябва да се бъдат спазени при изпитванията за съответствие на взривните вещества; като има предвид, че

за да се улесни процесът на демонстриране на съответствието със съществените изисквания, ще бъде много полезно да се правят следващи стъпки по отношение на хармонизираните на европейско ниво стандарти, свързани, *inter alia*, с методите за изпитване на взривните вещества; като има предвид, че такива стандарти не съществуват в настоящия момент;

като има предвид, че хармонизираните на европейско ниво стандарти са изготвени от частно-правни органи и трябва да запазят своя статут на текстове с незадължителен характер; като има предвид, че в тази връзка Европейският комитет по стандартизация (CEN) е признат като един от двата органа, компетентни да приемат хармонизирани стандарти в съответствие с общите насоки за сътрудничество между Комисията, CEN и Европейския комитет по стандартизация в електротехниката (Cenelec), ратифицирани на 13 ноември 1984 г.; като има предвид, че по смисъла на настоящата директива „хармонизиран стандарт“ означава текст, съдържащ технически спецификации, приет от CEN по пълномощие, възложено от Комисията, в съответствие с Директива 83/189/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г. относно установяване на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите спецификации и разпоредби ⁽⁴⁾, както и при спазване на гореспоменатите общи насоки;

като има предвид, че Съветът със своето Решение 90/683/ЕИО от 13 декември 1990 г. относно модулите за различните фази на процедурите за оценка на съответствието, предназначени за използване в хармонизираните от техническа гледна точка директиви ⁽⁵⁾, въведе хармонизирани средства за прилагане на процедури за оценка на съответствието; като има предвид, че прилагането на тези модули за взривни вещества ще направи възможно определянето на отговорността на производителите и на органите, натоварени с прилагането на процедурите за оценка на съответствието, като се отчита естеството на въпросните взривни вещества;

като има предвид, че по отношение на безопасността правилата в областта на транспорта на взривни вещества са уредени от международните конвенции и споразумения; като има предвид, че на международно равнище съществуват препоръки на Организацията на Обединените нации относно транспорта на опасни стоки (включително на взривни вещества), чийто обхват на приложение излиза извън рамките на Общността; като има предвид, че като последица от това настоящата директива не се отнася до транспортните правила;

⁽¹⁾ ОВ С 121, 13.5.1992 г., стр. 19.

⁽²⁾ ОВ С 305, 23.11.1992 г., стр. 128 и
ОВ С 115, 26.4.1993 г.

⁽³⁾ ОВ С 313, 30.11.1992 г., стр. 13.

⁽⁴⁾ ОВ L 109, 26.4.1983 г., стр. 8. Директива, последно изменена с Решение 90/230/ЕИО на Комисията (ОВ L 128, 18.5.1990 г., стр. 15).

⁽⁵⁾ ОВ L 380, 31.12.1990 г., стр. 13.

като има предвид, че пиротехническите изделия изискват приемането на подходящи мерки за гарантиране на защитата на потребителите и за безопасността на населението; като има предвид, че в тази област се планира приемането на допълнителна директива;

като има предвид, че определянето на продуктите, обхванати от настоящата директива, трябва да се основава на определянето на тези продукти, както са посочени в горепосочените препоръки;

като има предвид, че приложното поле на настоящата директива обхваща боеприпаси, но само по отношение на правилата, уреждащи контрола върху трансфера и свързаните с тях разпоредби; като има предвид, че тъй като боеприпасите се прехвърлят при условия, сходни с тези, които се прилагат за оръжията, трансферите на боеприпаси трябва да се уреждат от разпоредбите, сходни с тези, които се прилагат за оръжията, както е посочено в Директива 91/477/ЕИО от 18 юни 1991 г. относно контрола на придобиването и притежаването на оръжия (¹);

като има предвид, че трябва да се гарантират също така здравето и безопасността на работниците, които произвеждат или използват взривни вещества; като има предвид, че в процес на изготвяне е директива, която урежда, *inter alia*, защитата на здравето и безопасността на работниците, участващи в дейности, свързани с производството, съхранението и използването на взривни вещества;

като има предвид, че е подходящо в случай на сериозна заплаха или посегателство върху обществената сигурност поради незаконно притежаване или използване на взривни вещества и боеприпаси, попадащи в обхвата на настоящата директива, да се позволи на държавите-членки да дерогират при определени условия от разпоредбите на настоящата директива по отношение на трансфера;

като има предвид най-накрая, че е важно да бъдат създадени механизми за административно сътрудничество; като има предвид, че е уместно в тази връзка компетентните органи да основават своя подход на Регламент (ЕИО) № 1468/81 на Съвета от 19 май 1981 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството в областта на митниците или селското стопанство (²);

като има предвид, че настоящата директива не засяга правомощието на държавите-членки да вземат мерки с оглед предотвратяване на незаконната търговия с взривни вещества и боеприпаси,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 1

1. Предмет на настоящата директива са взривните вещества, описани в параграф 2.
2. „Взривни вещества“ означава материали и предмети, които спадат към клас 1 от препоръките на ООН за транспорт на опасни стоки.
3. Настоящата директива не се прилага за:
  - взривни вещества, включително боеприпасите, предназначени за въоръжените сили или полицията в съответствие с националното законодателство,
  - пиротехнически средства,
  - боеприпаси, освен предвиденото в членове 10, 11, 12, 13, 17, 18 и 19.
4. По смисъла на настоящата директива:
  - „препоръки на ООН“ означава препоръките на Експертната комисия на ООН за транспорт на опасни стоки, публикувани в „Оранжевата книга“ на ООН така, както са изменени към датата на приемане на настоящата директива,
  - „безопасност“ означава превенция на проишествията, а там където тази превенция е неуспешна — ограничаване на последствията,
  - „сигурност“ означава предотвратяване на употреба, която противоречи на закона и обществения ред,
  - „производител и търговец на оръжие“ означава всяко физическо или юридическо лице, което се занимава изцяло или частично с производство, търговия, обмен, наемане, ремонт или конверсия на огнестрелни оръжия или боеприпаси,
  - „одобрение за трансфер“ означава взето решение, което позволява предвиден трансфер на взривни вещества в рамките на Общността,
  - „предприятие от сектора взривни вещества“ означава всяко физическо или юридическо лице, което притежава лиценз или разрешение, което му дава право да се занимава с производство, съхранение, употреба, трансфер или търговия с взривни вещества,
  - „пускане на пазара“ означава всяко първо пласиране, възмездно или безвъзмездно, на взривни вещества, предмет на настоящата директива, с оглед на дистрибуцията и/или използване им на пазара на Общността,

(¹) ОВ L 256, 13.9.1991 г., стр. 51.

(²) ОВ L 144, 2.6.1981 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕИО) № 945/87 (ОВ L 90, 2.4.1987 г., стр. 4).

— „трансфер“ означава всяко физическо движение на взривни вещества на територията на Общността, независимо от движението в рамките на една и съща местност,

5. Настоящата директива няма да бъде пречка за държавите-членки да определят някои субстанции, които не са предмет на настоящата директива, като взривни вещества съгласно действащите национални закони и подзаконови разпоредби.

ГЛАВА II

Хармонизиране на законодателствата в областта на взривните вещества

Член 2

1. Държавите-членки не могат да забраняват, ограничават или възпрепятстват пускането на пазара на взривни вещества, които са предмет на настоящата директива и които отговарят на изискванията на настоящата директива.

2. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че взривните вещества, предмет на настоящата директива, могат да се пускат на пазара, само ако те отговарят на всички условия на директивата, ако имат маркировката ЕО съгласно описанието в член 7 и съответствието им е оценено съгласно процедурите, посочени в приложение II.

3. В случаите, когато взривните вещества, предмет на настоящата директива, са предмет и на други директиви, които обхващат други аспекти и предвиждат маркировка ЕО, в маркировката трябва да е посочено, че за гореупоменатите продукти също се предполага, че отговарят на разпоредбите на другите директиви, които се отнасят за тях.

Член 3

Взривните вещества, предмет на настоящата директива, трябва да отговарят на съществените изисквания за безопасност, изложени в приложение I, които се отнасят за тях.

Член 4

1. Държавите-членки считат, че взривните вещества, които попадат в обхвата на настоящата директива, които са в съответствие със съответните национални стандарти, позоваванията на които бяха публикувани в *Официален вестник на Европейските общности*, да бъдат в съответствие с основните изисквания за сигурност, посочени в член 3. Държавите-членки публикуват позоваванията на националните стандарти, които транспонират тези хармонизирани стандарти.

2. Комисията предоставя някои специфични подробни данни за извършената работа в областта на хармонизираните стандарти в рамките на представения на Европейския парламент и Съвета

доклад за прилагането на Директива 83/189/ЕИО, предвиден в член 11, параграф 2 от тази директива.

Член 5

Когато дадена държава-членка или Комисията счита, че хармонизираните стандарти, посочени в член 4, не отговарят напълно на съществените условия, предвидени в член 3, Комисията или съответната държава-членка следва да повдигне въпроса в Постоянния комитет, създаден съгласно Директива 83/189/ЕИО, като изложи причините за това. Комитетът незабавно дава становището си.

В светлината на становището на Комитета Комисията информира държавите-членки за мерките, които трябва да бъдат взети относно стандартите и публикациите, посочени в член 4.

Член 6

1. Процедурите за удостоверяване на съответствието на взривните вещества следва да бъдат:

а) или изпитване на тип ЕО (модул Б), посочено в приложение II, част 1, и по избор на производителя:

— или съответствие на типа (модул В), посочено в приложение II, част 2,

— или процедура на качествен контрол на производството (модул Г), посочена в приложение II, част 3,

— или процедура на качествен контрол на продукта (модул Д), посочена в приложение II, част 4,

— или проверка на продукта (модул Е), посочена в приложение II, част 5,

б) или проверка в производствената единица, (модул Ж), посочена в приложение II, част 6.

2. Държавите-членки нотифицират Комисията и другите държави-членки за органите, определени от тях да извършват процедурите по оценка на съответствието, посочени по-горе, както и за специфичните задачи, възложени на тези органи и идентификационните номера, които са им определени от Комисията.

Комисията публикува в *Официален вестник на Европейските общности* списък на нотифицираните органи и техните идентификационни номера, както и задачите, които са им възложени. Комисията следва да гарантира, че списъкът се актуализира редовно.

Държавите-членки следва да прилагат минималните критерии, посочени в приложение III, за оценка на органите, за които Комисията следва да бъде нотифицирана. Органите, които удовлетворяват критериите за оценка, залегнали в съответните хармонизирани стандарти, се счита, че отговарят на съответните минимални критерии.

Ако някоя държава-членка, която е нотифицирала Комисията за даден орган, установи, че той не отговаря повече на критериите, посочени във втората алинея, трябва да оттегли нотификацията. Тя незабавно уведомява другите държави-членки и Комисията за това.

Член 7

1. Маркировката ЕО трябва да се поставя на самите взривни вещества на видно място, да бъде четлива и незаличима, а ако това е невъзможно — на закрепена идентификационна табелка или ако и това е невъзможно — на опаковката. Идентификационната табелка трябва да бъде направена така, че да не може да се използва повторно.

Използваният модел за маркировка ЕО следва да бъде копие на този в приложение IV.

2. Забранява се всякаква маркировка или надпис върху взривните вещества, които биха объркали трети лица относно значението и начина на изписване на маркировката ЕО. Всеки друг знак може да се поставя на взривно вещество, ако не бъде нарушена видимостта и четливостта на маркировката ЕО.

3. Без да се накърняват разпоредбите на член 8:

- а) ако дадена държава-членка установи, че маркировката ЕО е поставена неправомерно, производителят, негов представител, или отговорното за пускането на въпросния продукт на пазара на общността лице, трябва да бъде задължен да възстанови съответствието на продукта по отношение на изискванията за маркировката и да прекрати нарушението съобразно изискванията на тази държава-членка.
- б) в случай че неизпълнението продължи, държавата-членка следва да вземе всички необходими мерки за ограничаване или забрана на продажбата на въпросния продукт или да гарантира изтеглянето му от пазара съгласно процедурите, предвидени в член 8.

Член 8

1. Ако дадена държава-членка установи, че взривно вещество, притежаващо маркировка ЕО и използвано според предназначението си, може да застраши безопасността, тя незабавно взема всички необходими мерки за изтегляне на това взривно вещество от пазара или за забраняване пускането му на пазара или свободното му движение.

Държавата-членка незабавно информира Комисията за тези мерки, като посочва причините за тях, и по-специално дали несъответствието се дължи на:

- неспазване на съществени изисквания,
- неправилно прилагане на стандартите,
- недостатък на стандарта.

2. Комисията се консултира със заинтересованите страни в най-кратък срок. Ако след консултацията Комисията установи, че мерките са оправдани, трябва незабавно да уведоми държавата-членка, която е поела инициативата, както и другите държави-членки. Ако след консултацията Комисията установи, че мерките са неоправдани, тя незабавно уведомява държавата-членка, която ги е взела.

В случай че мерките, посочени в параграф 1, се основават на недостатъци на стандартите, Комисията трябва първо да се консултира със заинтересованите страни и в рамките на 2 месеца да повдигне въпроса пред Постоянния комитет, създаден с Директива 83/189/ЕИО, ако държавата-членка, която е взела мерките възнамерява да ги продължи и да инициира процедурите, посочени в член 5.

3. Ако маркировката ЕО за съответствие е поставена на взривно вещество, което не отговаря на изискванията, компетентната държава-членка взема необходимите мерки по отношение на лицето, което е поставило маркировката, и уведомява Комисията и другите държави-членки за това.

ГЛАВА III

Разпоредби за надзор на трансферите в рамките на Общността

Член 9

1. Трансферът на взривните вещества, предмет на настоящата директива, може да се осъществи само съгласно следните разпоредби.

2. Упражняваният контрол съгласно законодателството на Общността или националните законодателства при трансфер на взривни вещества, уреден с настоящия член, не следва повече да се упражнява като вътрешен граничен контрол, а само като част от обикновената процедура по контрол, която се прилага в рамките на Общността, без всякаква дискриминация.

3. Получателят трябва да получи одобрение за трансфера на взривните вещества от компетентния орган на получаващата страна. Компетентният орган проверява дали получателят е юридически упълномощен да придобива взривни вещества и дали притежава необходимите лицензии или разрешителни. Лицето, отговарящо за трансфера трябва да нотифицира компетентните органи на държавите-членки на транзита или държавите-членки, през които преминават взривните вещества или тези държави, чието одобрение се изисква.

4. Ако дадена държава-членка счита, че има проблем с установяване на правото за придобиване на взривните вещества, посочено в параграф 3, тя предава наличната информация по въпроса на Комисията, която незабавно повдига въпроса пред Комитета съгласно член 12.

5. Ако компетентният орган по местоназначение одобри трансфера, той издава документ на получателя с цялата информация, посочена в параграф 7. Този документ трябва да придружава взривните вещества до пристигането им на местоназначението. Той трябва да бъде представян при поискване от съответните компетентни органи. Получателят трябва да си запази копие от документа и да го представи за проверка на компетентния орган по местоназначение при поискване от този компетентен орган.

6. Ако компетентният орган на държавата-членка счита, че не са необходими специални изисквания за сигурност като посочените в параграф 5, взривните вещества могат да се транспортират на цялата или част от територията, без предварително да бъде предоставена информация по смисъла на параграф 7. В такъв случай компетентният орган на приемащата страна издава одобрение за определен период, действието на което обаче може да бъде прекратено или то да бъде отеглено по всяко време на базата на обосновано решение. Посоченият в параграф 5 документ, който трябва да придружава взривните вещества до пристигането им на местоназначението, отразява само за горепосоченото одобрение.

7. Ако трансферът на взривните вещества изисква специален контрол, за да бъдат спазени специалните изисквания за сигурност на цялата или част от територията на някоя държава-членка, получателят трябва предварително да предостави следната информация на компетентния орган по местоназначение:

- имената и адресите на съответните оператори; тази информация трябва да бъде достатъчно подробна, за да се осъществи връзка с тези оператори и да се установи, че въпросните лица са официално оправомощени да получат пратката,
- броя и количеството взривни вещества, които ще бъдат транспортирани,
- пълно описание на взривните вещества и средствата за идентификация, включително и идентификационния номер по ООН,
- ако взривните вещества трябва да бъдат пуснати на пазара, информация дали отговарят на условията за това,
- средствата за транспортиране и маршрут,
- предвидените дати на заминаване и пристигане,
- при необходимост, точни входни и изходни пунктове в държавите-членки.

Компетентните органи на приемащата страна следва да проучат условията за трансфера, и по-специално изискванията за

сигурност. Ако са изпълнени специалните изисквания за сигурност, се предоставя одобрение за трансфера. При транзитно преминаване през териториите на други държави-членки тези държави следва да проучат и одобрят трансфера при същите условия.

8. Без да се нарушават обичайните проверки, които държавите-членки извършват на своя територия при изпращане на стоките, по искане на съответните компетентни органи получателите и операторите от сектор взривни вещества изпращат на властите на държавата-членка изпращач и на държавата-членка по транзита цялата необходима информация за транспорта на стоките, с която разполагат.

9. Доставчикът не може да доставя взривни вещества, ако получателят не е получил необходимите разрешителни за трансфера съгласно разпоредбите на параграфи 3, 5, 6 и 7.

Член 10

1. Боеприпасите могат да се транспортират от една държава-членка в друга само съгласно установената в следващите параграфи процедура. Тези разпоредби се прилагат също така при трансфер на боеприпаси произтичащ от каталожна търговия.

2. Ако боеприпасите трябва да се транспортират в друга държава-членка, преди експедицията заинтересованото лице следва да съобщи на държавата-членка, където се намират боеприпасите следното:

- имената и адресите на лицето, което продава или транспортира боеприпасите, на лицето, което ги закупува или придобива и при необходимост — на собственика,
- адреса, на който боеприпасите трябва да бъдат получени или транспортирани,
- количеството на боеприпасите, които трябва да бъдат получени или транспортирани,
- данните, които дават възможност за идентифициране на боеприпасите, както и указание, че боеприпасите са преминали през проверка съгласно Конвенцията от 1 юли 1969 г. за взаимното признаване на защитната маркировка на леко стрелково оръжие,
- средствата за транспорт,
- датата на експедиция и очаквана дата на пристигане.

Посочената информация в последните две тирета може да не бъде предоставяна в случай на трансфер от един производител и търговец на оръжие на друг. Държавата-членка проучва условията на транспорта, и по-специално по отношение на безопасността. Ако такъв транспорт е разрешен от дадена държава-членка, в издадения от нея лиценз трябва да се включат всички данни, посочени в

първата алинея. До пристигане на крайния пункт боеприпасите трябва да бъдат придружавани от лиценза, който трябва да се предоставя при всяко поискване от компетентните органи на държавите-членки.

3. Всяка държава-членка може да даде право на производителите и търговците на оръжие да транспортират боеприпаси от нейна територия до производител и търговец на оръжие, установен в друга държава-членка, без предварителното разрешение по смисъла на параграф 2. За целта трябва да издаде разрешение с 3-годишна валидност, което може да бъде отнето или анулирано с обосновано решение. До пристигане на крайния пункт боеприпасите трябва да бъдат придружавани от документ, съдържащ позоваване на това разрешение, който трябва да се предоставя при всяко поискване от компетентните органи на държавите-членки.

Преди да бъде извършен трансферът, производителят и търговецът на оръжие уведомява компетентните органи на държавата-членка, от която ще бъде извършен трансферът за всички данни, посочени в първата алинея на параграф 2.

4. Всяка държава-членка трябва да предостави на останалите списък на боеприпасите, които могат да бъдат транспортирани на територията ѝ, без нейното предварително съгласие.

Такива списъци с боеприпаси следва да бъдат предоставени на производителите и търговците на оръжие, които са получили одобрение за транспорт на боеприпаси без предварително разрешение съгласно процедурата, посочена в параграф 3.

5. Всяка държава-членка следва да предостави цялата полезна информация, с която разполага относно окончателните трансфери на боеприпаси, на онази държава-членка, на територията на която е извършен трансферът.

Цялата информация, получавана от държавите-членки по посочената в настоящия член процедура, се предоставя не по-късно от съответните трансфери на държавите-членки по местоназначение и ако е целесъобразно — на държавата-членка по транзита не по-късно от срока на доставката.

Член 11

Чрез дерогация от член 9, параграфи 3, 5, 6 и 7 и от член 10 дадена държава-членка в случай на сериозни заплахи или посегателства върху обществената сигурност в резултат на незаконно притежаване или използване на взривни вещества или боеприпаси, предмет на настоящата директива, може да вземе всички необходими мерки относно трансфера на взривни вещества или боеприпаси, за да предотврати незаконното им притежаване или употреба.

Тези мерки трябва да зачитат принципа на пропорционалност. Те не трябва да представляват нито средство за произволна

дискриминация, нито скрито ограничаване на търговските взаимоотношения между държавите-членки.

Всяка държава-членка, която предприема такива мерки, следва незабавно да уведоми за това Комисията, а Комисията уведомява за това останалите държави-членки.

ГЛАВА IV

Други разпоредби

Член 12

1. Държавите-членки създават мрежа за обмен на информация за изпълнението на членове 9 и 10. Те уведомяват останалите държави-членки и Комисията за националните органи, отговарящи за изпращане или получаване на информацията и за прилагане на процедурите, посочени в членове 9 и 10.

2. За целите на изпълнението на настоящата директива разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1468/81, и по-специално онези, които се отнасят до конфиденциалността се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 13

1. Комисията се подпомага от комитет, който се състои от представители на държавите-членки, и който е председателстван от представител на Комисията.

Комитетът проучва всеки въпрос, свързан с прилагането на настоящата директива, повдигнат от председателя или по собствена инициатива, или по искане на представител на дадена държава-членка.

2. Представителят на Комисията следва да предостави на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат взети. Комитетът дава становището си по проекта срок, определен от председателя в зависимост от спешността на въпроса. Становището се приема с мнозинство съгласно член 148, параграф 2 от Договора в случай на решения, които Съветът следва да вземе по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в комитета следва да бъдат претеглени по начина, изложен в горесцитирания член. Председателят не гласува.

Комисията приема мерки, които прилага незабавно. Обаче ако тези мерки не отговарят на мнението на комитета, те трябва да бъдат съобщени незабавно от Комисията на Съвета. В този случай Комисията отлага прилагането на взетите мерки за срок от три месеца от датата на съобщението.

Съветът може с квалифицирано мнозинство да вземе различно решение в рамките на срока, посочен във втората алинея.

3. Посочената в параграф 2 процедура се спазва, като се отчитат и измененията на препоръките на ООН в бъдеще.

Член 14

Държавите-членки държат на разположение на другите държави-членки и на Комисията актуализираната информация относно предприятията от сектора взривни вещества, разполагащи с лицензи или разрешителни съгласно член 1, параграф 4.

Държавите-членки се уверяват дали тези предприятия разполагат със система за проследяване на притежанието на взривните вещества, с която притежателите на взривните вещества могат да бъдат идентифицирани по всяко време. Условието за прилагане на тази алинея са приети в съответствие с процедурата на комитета, посочена в член 13.

Предприятията от сектор взривни вещества трябва да поддържат регистри на сделките си, които е условие за изпълнение на задълженията им по настоящия член.

Посочените в настоящия член документи трябва да се съхраняват най-малко 3 години след края на календарната година, когато е сключена вписаната сделката, дори и ако предприятието е прекратило търговската си дейност. Те трябва да бъдат на разположение за инспекция незабавно по искане на компетентните органи.

Член 15

Държавите-членки гарантират, че взривните вещества имат необходимата маркировка.

Член 16

Когато дадена държава-членка издава лиценз или разрешение за производство на взривни вещества, тя по-специално проверява дали отговорните лица могат да изпълнят поетите от тях технически задължения.

ГЛАВА V

Заклучителни разпоредби

Член 17

Всяка държава-членка определя какви санкции ще прилага при нарушаване на разпоредбите, приети за изпълнение на настоящата директива. Тези санкции трябва да бъдат достатъчни за насърчаване на изпълнението на тези разпоредби.

Член 18

Всяка държава-членка приема в рамките на националното законодателство необходимите мерки, за да даде възможност на компетентните власти да изземат всеки продукт, предмет на настоящата директива, ако има достатъчно доказателства, че този продукт е незаконно придобит, използван или търгуван.

Член 19

1. Държавите-членки въвеждат в сила разпоредбите, необходими за да се съобразят с членове 9, 10, 11, 12, 13 и 14, преди 30 септември 1993 г.

2. Държавите-членки приемат и публикуват до 30 юни 1994 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с разпоредбите, различни от посочените в параграф 1. Те информират незабавно Комисията за това.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 1995 г.

3. Когато държавите-членки приемат разпоредбите, посочени в параграфи 1 и 2, тези разпоредби съдържат позоваване на настоящата директива или те се придружават от такова позоваване при официалното им публикуване. Условието и редът на това позоваване се определят от държавите-членки.

4. До 31 декември 2002 г. обаче държавите-членки позволяват пускането на взривни вещества на пазара в съответствие с действащите преди 31 декември 1994 г. на тяхна територия разпоредби от националното законодателство.

5. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 20

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 5 април 1993 година.

За Съвета

Председател

J. TRØJBORG

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОСНОВНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА БЕЗОПАСНОСТ

I. Общи изисквания

1. Всяко взривно вещество трябва да бъде проектирано, произведено и доставено така, че да представлява минимален риск за на живота и здравето на хората, за целостта на имуществото и околната среда при нормални и предвидими условия, по-специално по отношение на правилата за безопасност и професионалните правила, включително по отношение на срока на годност.
2. Всяко взривно вещество трябва да притежава характеристиките, определени от производителя, с цел гарантиране на максимална сигурност и надеждност.
3. Всяко взривно вещество трябва да бъде проектирано и произведено по такъв начин, че когато се използват подходящи методи, да може да се обезврежда по начин, по който се намаляват до минимум вредите за околната среда.

II. Специални изисквания

1. При необходимост трябва да се вземат предвид следните характеристики и информация като минимум. Всяко взривно вещество трябва да бъде изпитвано при работни условия. При невъзможност да бъдат извършени в лаборатория изпитванията трябва да бъдат проведени при условията, в които то ще се използва.
  - а) Конструкция и технически характеристики, включително химически състав, степен на смесване, размери и гранулометрия.
  - б) Физическа и химическа устойчивост при всякакви екологични условия, на които могат да бъдат изложени.
  - в) Чувствителност на удар и триене.
  - г) Съвместимост на всички компоненти по отношение на тяхната физическа и химическа устойчивост.
  - д) Химическа чистота на взривно вещество.
  - е) Устойчивост на взривното вещество на вода, ако е предназначено да се използва във влажна и мокра среда, където водата може да повлияе неблагоприятно на безопасността и надеждността.
  - ж) Устойчивост на ниски и високи температури, ако се предвижда взривното вещество да бъде съхранявано или използвано при такива температури и охлаждането или нагряването на взривното вещество или негов компонент могат да повлияят неблагоприятно на безопасността или надеждността им.
  - з) Годност за употреба при опасни условия (например гърмящ газ, горещи маси, и.т.н.), ако се предвижда взривното вещество да бъде използвано при такива условия.
  - и) Мерки за сигурност за предотвратяване на неумишлено или преждевременно запалване или задействане.
  - й) Правилна употреба и зареждане на взривното вещество, когато се използва по предназначение.
  - к) Подходящи инструкции, а при необходимост, маркировка за безопасно боравене, съхранение, употреба и обезвреждане на официалния език или езици на приемашата държава-членка.
  - л) Устойчивост на взривното вещество, на покритието му или на други компоненти срещу влошаване на качествата по време на съхранението до датата на валидност, посочена от производителя.
  - м) Спецификация на всички уреди и принадлежности, необходими за надеждното функциониране на взривното вещество.
2. Различните групи взривни вещества трябва да отговарят също поне на следните изисквания:
  - A. *Бризантни взривни вещества*
    - а) Предложеният първоначален метод на зареждане трябва да гарантира безопасна, надеждна и цялостна детонация или дефлагация на бризантните взривни вещества. Специално за черния барут трябва да се проверява капацитета по отношение на дефлагацията.

- б) Бризантните взривни вещества под формата на патрони трябва да предават взрива безопасно и надеждно от единия край на дията на патрона до другия.
  - в) Образуваните газове от бризантните взривни вещества, предназначени за подземна употреба могат да съдържат въглероден окис, азотни газове, други газове, изпарения или твърди частици във въздуха само в количества, които не застрашават здравето при нормални условия на работа.
- Б. *Детониращи шнулове, стопяели предпазители, запалителни шнулове и свръхзвукови аеродинамични тръби*
- а) Покритията на детониращите шнулове, стопяемите предпазители и запалителните шнулове трябва да имат съответната механична якост и да предпазват пълнежа на взривните вещества, когато се излагат на нормално механично напрежение.
  - б) Времето на горене на всеки стопяем предпазител трябва да бъде посочено и спазвано.
  - в) Детониращите шнулове трябва да могат да бъдат запалвани надеждно, да имат достатъчни възможности за запалване и да отговарят на изискванията за съхранение дори при специални климатични условия.
- В. *Детонатори (вкл. детонатори със забавено действие) и релета*
- а) Детонаторите трябва надеждно да задействат взрива на бризантните взривни вещества, които са предназначени да бъдат използвани заедно с тях при всякакви възможни условия.
  - б) Релетата трябва да могат да бъдат задействани надеждно.
  - в) Влагата не трябва да пречи на възможностите за задействане.
  - г) Времето за забавяне на детонаторите със забавено действие трябва да е унифицирано, за да осигури възможност за застъпване на времената за забавяне.
  - д) Електрическите характеристики на електрическите детонатори трябва да бъдат написани на опаковките (напр. съпротивление, и.т.н.).
  - е) Жиците на електрическите детонатори трябва да имат достатъчна изолация и механична якост, включително стабилна връзка с детонатора, според предназначението.
- Г. *Горива и реактивни горива*
- а) Тези материали не трябва да се взривяват, когато се използват по предназначение.
  - б) Горивата (напр. на база нитроцелулоза) трябва да са устойчиви срещу разпадане, ако е необходимо.
  - в) Твърдото реактивно гориво, когато е в състен вид или във вид на отливки, не трябва да съдържа пукнатини или газови мехурчета, които да влияят опасно на действието им.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

1. МОДУЛ Б: Изпитване на тип ЕО

1. В този модул се описва част от процедурата, с която нотифицираният орган удостоверява, че дадена мостра, представителна за произвежданата продукция, отговаря на съответните изисквания на директивата.
2. Заявлението за изпитване на тип ЕО се подава от производителя или от упълномощен от него представител, установен в рамките на Общността, пред нотифициран орган по негов избор:

Заявлението трябва да съдържа:

- името и адреса на производителя, а ако заявлението е подадено от упълномощен представител, неговото име и адрес,
- писмена декларация, че не е подадено заявление пред друг орган,
- техническата документация, описана в точка 3.

Подателят на заявлението трябва да предостави на нотифицирания орган представителна мостра от продукцията, наричана по-долу „тип“. Нотифицираният орган може да поиска още mostre, ако са необходими за изпълнение на програмата за изпитване.

3. Техническата документация трябва да дава възможност за оценяване на съответствието на продукта с изискванията на директивата. Тя трябва да обхваща, в необходимата за оценяването степен, проектирането, производството и експлоатацията на продукта и да съдържа в необходимата за оценяването степен:
  - общо описание на типа,
  - принципен проект, производствени чертежи и схеми на компонентите, монтажните възли, веригите, и.т.н.,
  - необходимите описания и пояснения за разчитане на чертежите и схемите и за разбиране на функционирането на продукта,
  - списък на стандартите, посочени в член 4, прилагани изцяло или частично, и описания на взетите решения за спазване на съществените изисквания на директивата, ако не са приложени стандартите, посочени в член 5,
  - резултатите от направените изчисления при проектирането, проведените изпитвания и.т.н.,
  - протоколи от изпитванията.
4. Нотифицираният орган трябва да:
  - 4.1. проучи техническата документация, да се увери, че даденият тип е произведен в съответствие с тази документация, и да определи елементите, които са проектирани в съответствие с изискванията на стандартите, посочени в член 4, както и компонентите, които са проектирани без прилагане на изискванията на стандартите;
  - 4.2. проведе или да възложи провеждането на съответните изпитвания и прегледи, с цел да провери, в случай че не са приложени стандартите, посочени в член 4, дали решенията взети от производителя отговарят на съществените изисквания на директивата;
  - 4.3. проведе или да възложи провеждането на съответните изпитвания и прегледи, с цел да провери, ако производителят е избрал да приложи съответните стандарти, дали действително ги е приложил;
  - 4.4. се договори със заявителя за мястото, където ще се проведат необходимите изпитвания и прегледи.
5. Ако типът отговаря на изискванията на директивата, уведоменото ведомство издава на заявителя сертификат на ЕО за изпитване на тип, който съдържа името и адреса на производителя, заключението от изпитването и данните, необходими за идентифицирането на одобрения тип.

Към сертификата е приложен списък на съответните части от техническата документация, като нотифицираният орган запазва копие от него.

Ако производителят, или упълномощен от него представител, установен в Общността, получи отказ на сертификата за типа, нотифицираният орган трябва да изложи убедителни причини за този отказ.

Трябва да се осигури и възможност за апелативно обжалване.

6. Заявителят информира нотифицирания орган, който съхранява техническата документация относно сертификата на ЕО за изпитване на тип, за всички изменения на одобрения продукт, които трябва да получат допълнително одобрение, ако тези изменения могат да повлияят на съответствието със съществените изисквания или условията, при които ще се използва продукта. Това ново одобрение се дава под формата на допълнение към първоначалния сертификат на ЕО за изпитване на тип.
7. Всеки нотифициран орган трябва да съобщи на останалите нотифицирани органи информацията относно издадените или отнетите сертификати на ЕО за изпитване на тип и допълненията към тях.
8. Останалите нотифицирани органи могат да получат копия от сертификатите на ЕО за изпитване на тип и/или техните допълнения.
9. Производителят или упълномощен негов представител, установен в Общността, съхранява, заедно с техническата документация, и копия от сертификатите на ЕО за изпитване на тип и техните допълнения за период най-малко 10 години след датата на производство на дадения продукт.

Ако нито производителят, нито упълномощен негов представител не е установен в Общността, задължението да съхранява техническата документация се пада на лицето, което пуска продукта на пазара на Общността.

2. МОДУЛ В: Съответствие с типа

1. Този модул съдържа описание на онази част от процедурата, при която производителят или упълномощен негов представител, установен в Общността, гарантира и декларира, че съответните взривни вещества отговарят на типа, описан в сертификата на ЕО за изпитване на тип, и удовлетворяват съответните изисквания на настоящата директива. Производителят трябва да постави знак ЕО върху всяко взривно вещество и да изготви писмена декларация за съответствие.
2. Производителят трябва да вземе всички необходими мерки, за да гарантира, че производственият процес осигурява съответствие на продукцията с типа, описан в сертификата на ЕО за изпитване на тип и със съществените изисквания на настоящата директива.
3. Производителят или упълномощен негов представител, трябва да съхранява копие от декларацията за съответствие най-малко 10 години след последната дата на производство на дадения продукт.

Ако нито производителят, нито упълномощен негов представител не е установен в Общността, задължението да съхранява техническата документация се пада на лицето, което пуска продукта на пазара на общността.

4. Нотифицираният орган, избран от производителя, трябва периодично да извършва или да възлага извършването на изпитвания на продукцията. Проучва се подходяща мостра от крайния продукт, взета на място от нотифицирания орган, и се провеждат подходящи изпитвания съгласно описанието в приложимия(ите) стандарт(и), посочени в член 4, или еквивалентни изпитвания, за да се установи дали продуктът отговаря на изискванията на настоящата директива. Ако една или повече мостри от изследваните продукти не съответстват на тези изисквания, органът трябва да вземе съответните мерки.

Нотифицираният орган носи отговорност по време на производството производителят да поставя идентификационния символ на този орган.

3. МОДУЛ Г: Качествен контрол на продукцията

1. В този модул е описана процедурата, според която производителят, който е изпълнил задълженията си по точка 2, гарантира и декларира, че въпросните взривни вещества съответстват на типа, описан в сертификата на ЕО за изследване на тип, и отговарят на изискванията на настоящата директива. Производителят поставя маркировката ЕО на всяко взривно вещество и изготвя писмена декларация за съответствие. Маркировката ЕО се придружава от идентификационен символ на нотифицирания орган, който отговаря за надзора, предвиден в член 4.

2. Производителят трябва да работи съгласно одобрена система за качество на продукцията, да проведе инспекция на крайния продукт и изпитвания съгласно точка 3. Той подлежи на проверки по точка 4.

3. Система за качество

- 3.1. Производителят подава заявление пред нотифициран орган по негов избор за оценяване на неговата система за качество на съответното взривно вещество.

Заявлението трябва да съдържа:

- актуална информация за категорията взривни вещества,
- документацията за системата за качество,
- техническата документация за одобрения тип и копие от сертификата на ЕО за изследване на тип.

- 3.2. Системата за качество трябва да гарантира съответствието на взривното вещество с типа, описан в сертификата на ЕО за изследване на тип, и съответствие с прилаганата за тях директива.

Всички елементи, изисквания и разпоредби, приети от производителя, трябва да бъдат документирани систематично и подредени във вид на основни насоки, процедури и инструкции. Документацията за системата за качество трябва да дава възможност за еднозначно интерпретиране на програмите, плановете, инструкциите и досиетата за качество.

По-специално тя трябва да съдържа подходящо описание на:

- целите за качество и организационната структура, отговорностите и правомощията на ръководството по отношение на качеството на взривните вещества,
- производствените процеси, методите за контрол и за осигуряване на качеството и методите и систематичните действия, които ще бъдат използвани,
- изпитванията и прегледите, които ще бъдат проведени преди, по време и след производството, и на какви интервали ще се провеждат,
- досиетата за качество, например доклади от контрола и данни от изпитванията и калибрирането, доклади за квалификацията на работещия персонал и т.н.,
- средствата за надзор, позволяващи да се контролира постигането на необходимото качество на взривното вещество и ефективната експлоатация на системата за качество.

- 3.3. Нотифицираният орган следва да направи оценка на системата за качество и да определи дали отговаря на изискванията, посочени в точка 3.2. Той трябва да предполага съответствие с тези изисквания по отношение на системите за качество, които въвеждат в сила съответния хармонизиран стандарт. В екипа от отитори трябва да има поне един член с опит в оценяването на съответната технология за производство. Процедурата по оценяване включва посещение на производствените инсталации на производителя.

Производителят трябва да бъде уведомен за решението. Съобщението трябва да съдържа заключенията от проучването и надлежно обосновано решение по оценката.

- 3.4. Производителят се задължава да изпълнява задълженията, произтичащи от одобрената система за качество, и да я поддържа адекватна и ефикасна.

Производителят или упълномощен негов представител трябва да държи в течение нотифицирания орган, който е одобрил системата за качество, за всяка предвидена промяна на системата за качество.

Нотифицираният орган трябва да направи оценка на предложените промени и да реши дали променената система за качество ще отговаря на изискванията, посочени в точка 3.2. и дали се изисква повторно оценяване.

Нотифицираният орган уведомява производителя за решението си. Уведомлението трябва да съдържа заключенията от проверката и обосновано решение за оценката.

4. *Надзор под отговорността на нотифицирания орган*
- 4.1. Целта на надзора е да се гарантира, че производителят изпълнява задълженията си, произтичащи от одобрената система за качество.
- 4.2. Производителят трябва да осигури достъп на нотифицирания орган за инспекцията до производствените помещения, лабораториите, складовете и да предостави цялата необходима информация, и по-специално:
  - документацията за системата за качество,
  - досиетата за качество, например доклади от инспекции и данни от изпитвания и калибриране, доклади за квалификацията на персонала, и т.н.
- 4.3. Нотифицираният орган трябва периодично да извършва одиторски проверки, за да гарантира, че производителят поддържа и прилага системата за качество; той предоставя на производителя доклад от одиторска проверка.
- 4.4. Освен това нотифицираният орган може да провежда неочаквани посещения на производителя. По време на тези посещения нотифицираният орган може да провежда или да възлага провеждането на изпитвания, за да се увери, че системата за качество функционира правилно, ако това е необходимо. Той предоставя на производителя доклад от посещението, или доклад от изпитванията, ако са проведени изпитвания.
5. Производителят трябва да държи на разположение на местните власти най-малко 10 години след последната дата на производство:
  - документацията, посочена във второто тире на точка 3.1,
  - промените, посочени във втория параграф на точка 3.4,
  - решенията и докладите на нотифицирания орган, посочени в последния параграф на точки 3.4, 4.3 и 4.4.
6. Всеки нотифициран орган трябва да предостави на останалите нотифицирани органи актуалната информация за издадените и оттеглените одобрения за системата за качество.

4. МОДУЛ Д: **Качествен контрол на продукта**

1. В този модул е описана процедурата, според която производителят, който отговаря на изискванията на точка 2 гарантира и декларира, че въпросните взривни вещества съответстват на типа, описан в сертификата на ЕО за изследване на тип, и отговарят на изискванията на настоящата директива. Производителят поставя маркировката ЕО върху всяко взривно вещество и изготвя писмена декларация за съответствие. Маркировката ЕО се придружава от идентификационен символ на нотифицирания орган, който отговаря за надзора, предвиден в член 4.
2. Производителят трябва да работи съгласно одобрена система за качество на продукцията, да проведе инспекция на крайния продукт и изпитвания съгласно точка 3. Той трябва да подлежи на проверки съгласно точка 4.
3. *Система за качество*
- 3.1. Производителят подава заявление пред нотифициран орган по негов избор за оценяване на неговата система за качество на съответното взривно вещество.

Заявлението трябва да съдържа:

  - актуална информация за категорията взривни вещества,
  - документацията за системата за качество,
  - техническата документация за одобрения тип и копие от сертификата на ЕО за изследване на тип.
- 3.2. В рамките на системата за качество се преглежда всяко взривно вещество и се провеждат съответните изпитвания, описани в член 4, или еквивалентни изпитвания, за да се удостовери съответствието с необходимите изисквания на директивата. Всички елементи, изисквания и разпоредби, приети от производителя трябва да бъдат документирани систематично и подредени във вид на основни насоки, процедури и инструкции. Документацията за системата за качество трябва да дава възможност за еднозначно интерпретиране на програмите, плановете, инструкциите и досиетата за качество.

По-специално тя трябва да съдържа подходящо описание на:

- целите за качество и организационната структура, отговорностите и правомощията на ръководството по отношение на качеството на взривните вещества,
- изпитванията и прегледите, които ще бъдат проведени след производството,
- средствата за контрол на ефективното действие на системата за качество,
- досиетата за качество, например доклади от контрола и данни от изпитванията и калибрирането, доклади за квалификацията на работещия персонал и т.н.

- 3.3. Нотифицираният орган следва да направи оценка на системата за качество и да определи дали отговаря на изискванията, посочени в точка 3.2. Той трябва да предполага съответствие с тези изисквания по отношение на системите за качество, които въвеждат в сила съответния хармонизиран стандарт. В екипа от одитори трябва да има поне един член с опит в оценяването на съответната технология за производство. Процедурата по оценяване включва посещение на производствените инсталации на производителя.

Производителят трябва да бъде уведомен за решението. Съобщението трябва да съдържа заключенията от проучването и надлежно обосновано решение по оценката.

- 3.4. Производителят се задължава да изпълнява задълженията, произтичащи от одобрената система за качество, и да я поддържа адекватна и ефикасна.

Производителят или упълномощен негов представител трябва да държи в течение нотифицирания орган, който е одобрил системата за качество, за всяка предвидена промяна на системата за качество.

Нотифицираният орган трябва да направи оценка на предложените промени и да реши дали променената система за качество ще отговаря на изискванията, посочени в точка 3.2., и дали се изисква повторно оценяване.

Нотифицираният орган уведомява производителя за решението си. Уведомлението трябва да съдържа заключенията от проверката и обосновано решение за оценката.

- 4.1. Целта на надзора е да се гарантира, че производителят изпълнява задълженията си, произтичащи от одобрената система за качество.
- 4.2. Производителят трябва да осигури достъп на нотифицирания орган за инспекцията до производствените помещения, лабораториите, складовете и да предостави цялата необходима информация, и по-специално:
- документацията за системата за качество,
  - техническата документация,
  - досиетата за качество, например доклади от инспекции и данни от изпитвания и калибриране, доклади за квалификацията на персонала, и т.н.
- 4.3. Нотифицираният орган трябва периодично да извършва одиторски проверки, за да гарантира, че производителят поддържа и прилага системата за качество; той предоставя на производителя доклад от одиторска проверка.
- 4.4. Освен това нотифицираният орган може да провежда неочаквани посещения на производителя. По време на тези посещения нотифицираният орган може да провежда или да възлага провеждането на изпитвания, за да се увери, че системата за качество функционира правилно, ако това е необходимо. Той предоставя на производителя доклад от посещението, или доклад от изпитванията, ако са проведени изпитвания.
5. Производителят трябва да държи на разположение на местните власти най-малко 10 години след последната дата на производство:
- документацията, посочена във второто тире на точка 3.1,
  - промените, посочени във втория параграф на точка 3.4,
  - решенията и докладите на нотифицирания орган, посочени в последния параграф на точки 3.4, 4.3 и 4.4.
6. Всеки нотифициран орган трябва да предостави на останалите нотифицирани органи актуалната информация за издадените и оттеглените разрешения за системата за качество.

5. МОДУЛ Е: Проверка на продукта

1. В настоящия модул е описана процедура, с която производителят или упълномощен от него представител, установен в Общността, гарантира и декларира, че взривните вещества, които са предмет на разпоредбите на точка 3 съответстват на типа, описан в сертификата на ЕО и на съответните изисквания на директивата.
2. Производителят взема всички необходими мерки, за да може производственият процес да гарантира, че взривните вещества съответстват на типа, описан в сертификата на ЕО и на изискванията на настоящата директива, които се отнасят за него. Производителят поставя на всяко едно взривно вещество маркировката на ЕО и изготвя декларация за съответствие.
3. Нотифицираният орган извършва подходящите изследвания и изпитвания, за да установи съответствието на взривното вещество с изискванията на настоящата директива чрез преглед и изпитване на всяко взривно вещество, както е посочено член 4.

Производителят или неговият упълномощен представител трябва да съхранява копие от декларацията за съответствие най-малко 10 години след производството на последното взривно вещество.

4. *Проверка чрез изпитване и тестове на всяко взривно вещество*
  - 4.1. Всяко взривно вещество се изследва поотделно и се провеждат необходимите изпитвания, определени в приложимите стандарти, посочени в член 4, или еквивалентни изпитвания, за да се установи съответствието му с типа и с изискванията на настоящата директива.
  - 4.2. Нотифицираният орган поставя на одобреното взривно вещество идентификационен символ и изготвя сертификат за съответствие относно проведените тестове.
  - 4.3. Производителят или негов упълномощен представител трябва да гарантира, че може да предоставя сертификатите за съответствие на нотифицирания орган при поискване.

6. МОДУЛ Ж: Единична проверка

1. В настоящия модул е описана процедура, с която производителят или упълномощен от него представител, установен в общността, гарантира и декларира, че взривното вещество, което е получило посочения в точка 2 сертификат, отговаря на съответните изисквания на директивата. Производителят трябва да постави на взривното вещество маркировка ЕО и да изготви декларация за съответствие.
2. Нотифицираният орган изследва взривното вещество и провежда необходимите изпитвания, определени в стандартите съгласно член 4, или еквивалентни изпитвания, за да гарантира съответствието му с изискванията на директивата.

Нотифицираният орган поставя или изисква поставянето върху одобреното взривно вещество на своя идентификационен символ и изготвя сертификат за съответствие относно проведените тестове.

3. Техническата документация трябва да позволи оценяването на съответствието с изискванията на директивата и разбирането на проекта, производството и експлоатацията на взривното вещество.

Документацията трябва да съдържа следната информация, необходима за оценката:

- общо описание на съответния тип,
- принципен проект и производствени чертежи и схеми на компонентите, монтажните възли, веригите и т.н.,
- необходимите описания и обяснения за разчитането на посочените чертежи и схеми и за разбиране на действието и на защитната система на взривното вещество,
- списък на стандартите, посочени в член 4, прилагани изцяло или частично, и описания на прилаганите решения за изпълнение на съществените изисквания на директивата, ако не са приложени стандартите, посочени в член 4,
- резултатите от направените проектни изчисления, проведените проучвания, и т.н.,
- протоколите от изпитванията.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

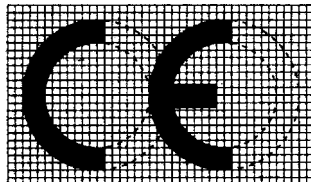
**МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ВЗЕТИ ПРЕДВИД ОТ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНК
И ЗА НОТИФИЦИРАНЕ НА ОРГАНИТЕ**

1. Нотифицираният орган, неговият директор или персонал, който отговаря за провеждане на изпитванията за проверка, не трябва да бъдат нито проектант, нито производител, нито доставчик или конструктор на взривните вещества, които те инспектират, нито упълномощен представител на някое от тези лица. Те не трябва да участват нито пряко, нито чрез упълномощени представители в проектирането, изграждането, маркетинга или поддръжката на такива взривни вещества. Това не изключва възможността за обмен на техническа информация между производителя и нотифицирания орган.
2. Нотифицираният орган и служителите в него трябва да провеждат изпитванията за проверка с най-висока степен на професионална почтеност и техническа компетентност и трябва да не се поддават на натиск и подбуждане, особено финансови, които биха повлияли на техните решения или резултатите от инспекцията, и по-специално от лица или групи лица, които са заинтересовани от резултатите от проверката.
3. Нотифицираният орган трябва да разполага с необходимия персонал и да притежава необходимите мощности, за да може да изпълнява правилно административните и техническите задачи, свързани с проверката; той трябва също така да има достъп до необходимото оборудване за специална проверка.
4. Персоналът, който отговаря за инспекцията, трябва да притежава:
  - висока техническа и професионална квалификация,
  - достатъчно познания за изискванията за изпитванията, които провежда, и достатъчно опит за провеждане на такива изпитвания,
  - способността да изготвя сертификатите, отчетите и докладите, необходими за легализиране на проведените тестове.
5. Безпристрастността на инспекторите трябва да бъде гарантирана. Заплащането им няма да зависи от броя на проведените изпитвания нито от резултатите от тестовете.
6. Нотифицираният орган сключва застраховка гражданска отговорност, освен ако отговорността не се поема от държавата съгласно националното законодателство, или държавата-членка не отговаря пряко за изпитванията.
7. Персоналът на нотифицирания орган трябва да бъде задължен да спазва професионалната тайна за цялата информация, получена по време на изпълнение на задачите (освен спрямо компетентните административни органи на страната, в която той упражнява дейността си) в рамките на настоящата директива или на всяка разпоредба от националното законодателство във връзка с това.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

МАРКИРОВКА ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Маркировката за съответствие се състои от инициалите „ЕО“, като има следния вид:

Ако маркировката е намалена или увеличена, съотношенията, дадени в горната градуирана фигура следва да се спазват.
